

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 41Cob/72/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119336668
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miriam Boborová Sninská
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6119336668.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Miriam Boborovej Sninskej a členiek senátu JUDr. Miroslavy Púchovskej a Mgr. Radoslavy Strhárskej, v právnej veci žalobcu Letecké športové centrum občianske združenie Lučenec, so sídlom Letisko Boľkovce 0, 984 01 Lučenec, IČO: 30 233 275, právne zastúpeného Kováč | Krpčiarová & partners - advokátska kancelária, s. r. o., so sídlom M. Bela 2, 984 03 Lučenec, IČO: 47 253 975, proti žalovanému Aeroklub Lučenec, so sídlom Letisko Boľkovce 251, 984 01 Lučenec, IČO: 35 651 407, právne zastúpenému JUDr. Tatiana Čarská, advokátka so sídlom Komenského 18B, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 37 832 450, o zaplatenie 3.000,- Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Lučenec, č. k. 13Cb/95/2019-453 zo dňa 27. augusta 2020 takto

rozhodol:

- I. Rozsudok Okresného súdu Lučenec, č. k. 13Cb/95/2019-453 zo dňa 27. augusta 2020 potvrdzuje.
- II. Žalovanému priznáva voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom žalobu žalobcu zamietol a o trovách konania rozhodol tak, že žalobca je povinný nahradiť žalovanému trovy konania v rozsahu 100 %, vo výške, ako bude rozhodnuté osobitným uznesením vydaným vyšším súdnym úradníkom, v lehote troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

2. V odôvodnení uviedol, že žalobca si podanou žalobou uplatnil voči žalovanému nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, pričom tvrdil, že žalovaný bez právneho dôvodu prenajal nehnuteľnosti vo vlastníctve žalobcu za účelom konania komerčnej akcie s tým, že týmto došlo k znemožneniu prenajatia majetku žalobcu samotným žalobcom. V rámci skutkových tvrdení žalobca uviedol, že žiada náhradu bezdôvodného obohatenia tak, ako to v žalobe špecifikoval, a to z dôvodu konania podujatia s názvom „Teatro Power Fest 2019“ v dňoch 5. - 7. júla 2019, organizátorom ktorého bola Slovenská šprintérska asociácia a následne v priebehu konania upresnil, že žiada o vydanie bezdôvodného obohatenia za užívanie jeho majetku žalovaným za obdobie troch rokov od podania žaloby späťne.

3. Súd prvej inštancie na daný spor aplikoval ustanovenie § 451 ods. 1, 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), kde v prvom rade skúmal otázku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, teda či žalobcovi svedčí právo zodpovedajúce povinnosti žalovaného vydať bezdôvodné obohatenie, a teda či došlo k zníženiu v majetkovej sfére žalobcu a k majetkovej ujme na strane žalobcu tým, že by sa žalovaný bol na jeho úkor takto obohatil. Žalobca odvodzoval svoje vlastnícke právo k nehnuteľnostiam - líniovým stavbám, ktorými sú vzletová, prístavacia a rolovacia dráha, pojazdné dráhy a odbavovacia plocha (takto to žalobca uvádza) z listín, ktoré súdu predložil, označených ako „Zmena

názvu majiteľa“ (č. l. 18, 19), t. j. listov Združenia technických a športových činností Slovenskej republiky adresovaných katastrálnemu úradu a Leteckému športovému centru, o. z. Lučenec (žalobcovi).

4. Okresný súd z obsahu týchto listín zistil, že zmena majiteľa nehnuteľností sa týka parciel s parc. č. XXX, XXX a XXX, k. ú. I., obec I., pričom žalovaný nikdy vlastnícke právo žalobcu k nehnuteľnostiam na týchto parcelách nepopieral. Na druhej strane listina zo dňa 29. 06. 1994 (č. l. 19) uvádza, že režim stavieb nezapísaných do príslušného katastra sa vzťahuje na stavby uvedené v časti U., U., U. kolaudačného rozhodnutia, a to objekty XX - XX, XX - XX, XX, XX a XX, ktoré Letecké športové centrum, o. z., resp. jeho právny predchodca Stredisko vrcholového športu prevzal Kolaudačným rozhodnutím č. P-XXXúXX. K uvedeným stavbám sa viažu vecné bremená, pričom vo vzťahu k týmto žiadny návrh správe katastra nepredložili. F. súd považoval za nesporné, že stavby, za užívanie ktorých si žalobca uplatnil nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, sú tzv. líniové stavby, ktoré sa do katastra nehnuteľností nezapisujú. Y. súd prvej inštancie uzavrel, že pokiaľ žalobca svoje vlastnícke právo odvodzuje od vyššie uvedených listín Y. technických športových činností S. republiky, tak vlastnícke právo na základe týchto listín nadobudnúť nemohol.

X. Okresný súd poukázal na hospodárske zmluvy, v zmysle ktorých predmetné nehnuteľnosti boli odovzdané po kolaudácii do trvalého užívania socialistickej organizácie, a to Y. pre spoluprácu s armádou. Q. hospodárske zmluvy založili tzv. trvalé užívanie týchto nehnuteľností v prospech označeného subjektu, pričom režim trvalého užívania si nemožno zamieňať s vlastníckym právom. S. prvej inštancie vychádzal z právnej úpravy § 18 ods. 1, X zákona č. XXX/XXXX Z. z. o správe majetku štátu v znení ku dňu XX.XX.XXXX, ktorý problematiku trvalého užívania v rámci prevodu majetku štátu riešil aj s ohľadom na intertemporálne ustanovenia. V zmysle § X8 ods. 1 citovaného zákona právo trvalého užívania, ktoré vzniklo podľa doterajších právnych predpisov iným právnickým osobám než telovýchovným jednotám a ktoré trvá ku dňu účinnosti tohto zákona (XX. XX. 1994), sa mení dňom jeho účinnosti na nájom majetku štátu. Nájomca a príslušný obvodný úrad sú povinní v zmysle § 18 ods. 2 cit. zákona vysporiadať vzájomné vzťahy z trvalého užívania nehnuteľností do 6 mesiacov odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona, t.j. do 30.06.1994, pričom nájomca má v rámci vysporiadania právo prednostnej kúpy nehnuteľnosti, ak ho uplatní v tejto lehote, inak jeho právo zanikne. Súd prvej inštancie nemal v konaní preukázané, že by si subjekt, ktorému sa právo trvalého užívania účinnosťou zákona č. 278/1993 Z. z. transformovalo na nájom, prednostne predkupné právo uplatnil, a teda vlastnícke právo nadobudol. Podľa okresného súdu zo žalobcom predložených dokladov skôr vyplývajú opačné skutočnosti, kde Združenie technických športových činností Slovenskej republiky výslovne upozorňuje žalobcu, že k stavbám, ktoré prevzal, resp. prevzal jeho právny predchodca Stredisko vrcholového športu Kolaudačným rozhodnutím č. P-XXXúXX, ktoré sa nezapisujú do katastra a viažu sa k nim vecné bremená, žiadny návrh Správe katastra v Lučenci nepredložil, teda jeho právne postavenie sa nijako nezmenilo. Keďže nebolo preukázané, že by došlo k nadobudnutiu vlastníckeho práva k týmto stavbám, podľa názoru okresného súdu je možné konštatovať, že stavby sú naďalej vo vlastníctve štátu s postavením žalobcu ako nájomcu „ex lege“. Žalobcovi teda ako nevlastníkovi nemohla vzniknúť majetková ujma titulom bezdôvodného obohatenia užívaním nehnuteľností, ktoré nevlastnil, teda žalobca nie je aktívne vecne legitimovaný na podanie takejto žaloby. Podľa záverov okresného súdu žalobca tiež nepreukázal existenciu nájomnej zmluvy, ktorá by ho oprávňovala dať predmet nájmu eventuálne do podnájmu tretiemu subjektu (napr. Slovenskej šprintárskej asociácii), čím mu eventuálne mohlo vzniknúť bezdôvodné obohatenie, ak by vec bola prenajatá inému subjektu.

6. Súd prvej inštancie sa zaoberal aj otázkou pasívnej vecnej legitímácie žalovaného, pričom v odôvodnení napadnutého rozhodnutia v tejto súvislosti uviedol, že pasívne vecne legitimovaný v spore je subjekt, ktorý získal majetkový prospech na úkor iného niektorou zo skutočností uvádzaných v § 451 ods. 1 OZ (napr. plnením z neplatnej zmluvy, bez právneho dôvodu, z dôvodu, ktorý dodatočne odpadol a pod.). Konštatoval, že medzi stranami nebolo sporným, že v dňoch 5. - 7. júla 2019 bolo na letisku v Boľkoviach organizované podujatie s tým, že tak žalobca, ako aj žalovaný osobitnými zmluvami prenajali nehnuteľnosti, ktoré boli špecifikované v zmysle príslušných listov vlastníctva a vlastnícke právo k týmto im patrí. Žalobca však tvrdil, že žalovaný sa bezdôvodne obohatil, pretože poskytol do nájmu tretej osobe nehnuteľnosti vo vlastníctve žalobcu, resp. takúto nehnuteľnosť užíva. Odhliadnuc od nedostatku aktívnej legitímácie žalobcu, z hľadiska unesenia dôkazného bremena žalobca nepreukázal, že by žalovaný skutočne takéto nehnuteľnosti bol dal do nájmu. V konaní bola predložená zmluva uzatvorená medzi žalovaným a Slovenskou šprintárskou asociáciou len o prenájme nehnuteľností, ktoré boli vo vlastníctve žalovaného za cenu 2.000,- Eur a nebolo preukázané, že by žalovaný výslovne dal do

nájmu aj iné nehnuteľnosti, z nájmu ktorých profitoval. Podľa záverov okresného súdu nesporným bolo, že žalovaný je prevádzkovateľom letiska Boľkovce a povolil predmetnú akciu Slovenskej šprintárskej asociácie ako prevádzkovateľ letiska na celom území letiska, t.j. aj na plochách líniových stavieb. Skutočnosť, že sa týmto na úkor žalobcu obohatil však z predložených dôkazov nevyplýva. Podľa názoru súdu prvej inštancie v prípade, ak tretí subjekt užíval takéto nehnuteľnosti bez toho, že by bol za ne poskytoval úhradu, potom bezdôvodné obohatenie vzniklo na strane skutočného vlastníka takýchto nehnuteľností, nie na strane žalovaného.

7. V závere odôvodnenia napadnutého rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol, že žalobca neunesol dôkazné bremeno ani vo vzťahu k určeniu výšky bezdôvodného obohatenia, pretože tak z jeho skutkových tvrdení, ani zo žiadnych predložených dôkazov nevyplývalo, akým spôsobom bola určená výška bezdôvodného obohatenia v sume 3.000,- Eur. Žalobca nepredložil žiaden dôkaz, z ktorého by vyplývala výška eventuálneho nájmu predmetných nehnuteľností, ktorá by bola obvyklá v čase a v mieste, kde sa predmetné nehnuteľnosti nachádzajú. Okresný súd konštatoval, že žalobca neunesol dôkazné bremeno, ktoré spočívalo na ňom, aby preukázal skutočnú výšku bezdôvodného obohatenia a aj z tohto dôvodu súd prvej inštancie žalobu zamietol.

8. O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol tak, že žalovanému, ktorý bol v konaní úspešný, priznal právo na náhradu trov konania od žalobcu v rozsahu 100 %.

9. Proti rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, ktorý napadol rozsudok v celom rozsahu z dôvodov uvedených v ustanovení § 365 ods. 1 písm. f) a h) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“). Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok v celom rozsahu zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie a aby priznal žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

10. Žalobca v odvolaní uviedol, že súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, keď konštatoval, že žalobca nie je aktívne vecne legitimovaný na podanie žaloby o vydanie bezdôvodného obohatenia. Súd prvej inštancie prehliadol skutočnosť, že subjektom, ktorý bol oprávnený postupovať podľa zákona č. 278/1993 Z. z. nebol žalobca ani jeho právny predchodca, t. j. Stredisko vrcholového športu Lučenec Boľkovce, ale Združenie technických športových činností Slovenskej republiky. Podľa žalobcu predkupné právo si mohlo uplatniť len Združenie technických športových činností Slovenskej republiky, ktoré tak zrejme aj urobilo, lebo v opačnom prípade nemohlo predložiť návrh na zmenu názvu vlastníka nehnuteľností, ktoré sa zapisujú do katastra a ktoré boli súčasťou inžinierskych stavieb, teda aj tých, ktoré sa do katastra nezapisujú. Uvedené stavby boli schválené jedným stavebným povolením a bola vykonaná na ne jedna kolaudácia, doklady ktoré žalobca v konaní predložil. Dokladmi o pôvodnom nadobudnutí vlastníctva prevádzajúcim vlastníkom, t. j. Združením technických športových činností Slovenskej republiky, žalobca nedisponuje a ani disponovať nemôže. Vlastníctvo predchádzajúceho vlastníka sporných nehnuteľností nikdy spochybnené nebolo. Súd prvej inštancie bez odôvodnenia poprel právo pôvodného vlastníka previesť svoje vlastnícke právo na iného, v tomto prípade na žalobcu. Zároveň žalobca poukázal na to, že okresný súd v rozpore s právnou doktrínou považoval skutočnosť, že sa stavba nezapisuje do katastra nehnuteľností, za dôvod popretia vlastníctva. Súd prvej inštancie postupoval arbitrárne pri posudzovaní vlastníckych práv žalobcu, keď poprel vlastnícke právo žalobcu v rozpore s platným právom. Žalobca v tomto kontexte dal odvolaciemu súdu do pozornosti viaceré rozhodnutia Ústavného súdu SR (napr. I. ÚS 265/2005, III. ÚS 307/2012, III. ÚS 11/2011).

11. Žalobca taktiež nesúhlasil so závermi okresného súdu ohľadne nedostatku pasívnej vecnej legitimácie žalovaného. Mal za to, že tieto sa odchyľujú od žaloby, pretože žalobca nikde v žalobe neuvádzal a ani si neuplatňoval vydanie bezdôvodného obohatenia z príjmu žalovaného za prenájom nehnuteľností vo vlastníctve žalobcu tretej osobe. Žalobca len ako prostriedok procesného útoku uvádzal, že žalovaný konal aj takýmto spôsobom. Súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil, pretože nie je v súlade s CSP zamieňať prostriedok procesného útoku s predmetom žaloby. Žalovaný nepopieral užívanie nehnuteľností uvádzaných v žalobe - líniových stavieb. Predmet žaloby teda nebol sporný.

12. Žalovaný sa vyjadril k odvolaniu žalobcu podaním doručeným okresnému súdu dňa 15. 10. 2020, v ktorom uviedol, že v tomto súdnom konaní bolo povinnosťou žalobcu predložiť súdu o svojich

tvrdeniach dôkazy, pričom zo súdneho spisu je zrejmé, že všetky rozhodujúce listinné dôkazy, ktoré súd v konaní vykonal, a na základe ktorých aj rozhodol, boli súdu predložené Okresným úradom Lučenec, katastrálnym odborom a žalovaným. Žalobca v tomto smere nepredložil súdu žiaden relevantný dôkaz. Podľa názoru žalovaného súd prvej inštancie konal vecne správne a logicky, keď prijal právne závery žalovaného vo veci prechodu vlastníckych a užívacích práv k líniovým stavbám letiska Lučenec - Boľkovce, ktoré žalovaný predložil súdu vo svojich písomných podaniach, ako aj v ústnych vyjadreniach na pojednávaniach. Žalobca vo svojom písomnom vyjadrení opätovne poukázal na listinné dôkazy, predložené v konaní pred súdom prvej inštancie, ktorými mali byť vyvrátené tvrdenia žalobcu o prevode líniových stavieb z vlastníctva Združenia technických a športových činností SR do vlastníctva žalobcu, a to list Združenia technických a športových činností SR zo dňa 13. 07. 2020, z ktorého obsahu je zrejmé, že združenie je právnym nástupcom spoločenskej organizácie Zväzarm, ktorá zanikla dňa 24. 03. 1990 a do 30. 06. 1994 si toto združenie neuplatnilo na Obvodnom úrade v Lučenci právo prednostnej kúpy nehnuteľností - inžinierskych stavieb letiska Lučenec - Boľkovce, a to spevnenej hlavnej plochy (vzletová a prístavacia dráha) a pojazdných dráh. Rovnako poukázal na list Ministerstva vnútra SR zo dňa 15. 07. 2020, z ktorého obsahu je zrejmé, že spevnené plochy na letisku Lučenec - Boľkovce boli v trvalom užívaní spoločenskej organizácie Zväzarm, pričom vychádzajúc z vyjadrenia Združenia technických a športových činností SR zo dňa 13.07.2020, ktoré si do 30.06.1994 neuplatnilo právo prednostnej kúpy, má ministerstvo za to, že vlastníkom predmetného nehnuteľného majetku je Slovenská republika (teda štát). Žalovaný mal za to, že súd správne vyhodnotil dôkazy k predbežnej otázke, t.j. k určení vlastníckeho práva k líniovým stavbám letiska Lučenec - Boľkovce, a dospel k správny záverom, že žalobca nemôže byť vlastníkom líniových stavieb letiska Lučenec - Boľkovce. Žalovaný opätovne poukázal na to, že žalobca v konaní žiadnym relevantným spôsobom nepreukázal, že je právnym nástupcom Strediska vrcholového športu, ktorého bližšiu identifikáciu žalobca ani neuviedol. Žalovaný navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok okresného súdu potvrdil ako vecne správny a žalovanému priznal náhradu trov odvolacieho konania.

13. Žalobca sa vyjadril k písomnému vyjadreniu žalovaného podaním doručeným okresnému súdu dňa 30. 10. 2020, v ktorom uviedol, že žalovaný využíva rozpor, ktorý je medzi listom Združenia technických a športových činností SR zo dňa 13. 07.2020 a úradnými listami toho istého združenia zo dňa 28. 06. 1994 a 29. 06. 1994. Žalobca mal za to, že okresný súd si zrejme osvojil list zo dňa 13. 07. 2020 a neprihliadol na list zo dňa 28.06.1994, ktorý je založený na Okresnom úrade v Lučenci, katastrálny odbor, a kópiu ktorého žalobca v konaní predložil. Práve nezohľadnenie tohto rozporu a nevysporiadania sa s uvedeným rozporom zo strany súdu prvej inštancie je predmetom odvolania žalobcu. Žalobca poukázal na to, že úradné listy založené v štátnej inštitúcii pred 26 rokmi sú spochybňované v súčasnosti napísaným listom. Podľa žalobcu sa žalovaný odvoláva na referentský list Ministerstva vnútra SR, z ktorého v žiadnom prípade nevyplýva akýkoľvek vlastnícky vzťah, tento list nič nepotvrzuje a je veľmi pochybný vzhľadom na jeho obsah a možnú právnu silu. K skutočnosti, že žalobca je právnym nástupcom Strediska vrcholového športu parašutizmu Zväzarmu, Lučenec Boľkovce, žalobca uviedol, že úradnými listami práve Združenia technických a športových činností zo dňa 28. 06. 1994 a 29. 06. 1994, ktoré bolo nadriadeným orgánom Strediska dostatočne svoje nástupníctvo preukázal a tvrdenia žalovaného o nepreukázaní právneho nástupníctva žalobcu je len popieraním všeobecne známych skutočností.

14. K písomnému vyjadreniu žalobcu sa vyjadril žalovaný podaním doručeným okresnému súdu dňa 18. 11. 2020, v ktorom spochybnil žalobcom tvrdenú existenciu rozporu medzi listinnými dôkazmi. Žalovaný uviedol, že list Združenia technických a športových činností SR značka: 1892/94 zo dňa 28. 06. 1994, označený ako: „Zmena názvu majiteľa“ (č. I. 18 spisu) bol adresovaný Katastrálnemu úradu Banská Bystrica, Správa katastra Lučenec, pričom žalovaný pripustil skutočnosť, že na základe tohto listu došlo k zmene vlastníka nehnuteľností, ktoré sú v súčasnosti evidované na Y.ú. I. a v súčasnosti sa nachádzajú vo vlastníctve tretieho subjektu, ktorý nie je účastníkom tohto súdneho konania. Žalovaný však poukázal na to, že tento list sa, na rozdiel od listu zo dňa 13. 07. 2020, vôbec netýka nehnuteľností - inžinierskych stavieb letiska Lučenec - Boľkovce. Ďalší list zo dňa 29. 06. 1994 (č. I. 19 spisu) bol adresovaný len žalobcovi, nie katastrálnemu úradu. V odseku 2 tohto listu bol žalobca upozornený na skutočnosť, že vo vzťahu k stavbám, ktoré prevzal žalobca, resp. jeho právny predchodca - Stredisko vrcholového športu, Kolaudačným rozhodnutím č. LUP-611/82, ktoré sa nezapisujú do katastra a viažu sa k nim vecné bremená, žiadny návrh Správe katastra v Lučenci predložený nebol, režim stavieb nezapísaných do katastra sa vzťahuje okrem iného aj na stavby - objekt XX-XX spevnená plocha - vzletová a prístavacia dráha, objekt XX-XX pojazdné dráhy. Tiež bol upozornený na skutočnosť, že k uvedeným

stavbám prináleží vecné bremeno zo zákona viazané k nehnuteľnostiam, na ktorých sú postavené a je na rozhodnutí adresáta (žalobcu), či podá príslušnej správe katastra návrh na zápis vecného bremeno alebo ponechá súčasný stav, ktorý vychádza zo zákonnej povinnosti vlastníka nehnuteľnosti znášať vecné bremeno líniovej stavby. Podľa žalovaného obsah tohto listu je však nepravdivý a zavádzajúci, nakoľko žalobca, resp. jeho právny predchodca (Stredisko vrcholového športu) nemohli na základe Kolaudačného rozhodnutia č. LUPT-611/82 nikdy nadobudnúť do užívania, resp. vlastníctva nehnuteľnosti - líniové stavby letiska Lučenec - Boľkovce. V súvislosti s právom užívania sporných líniových stavieb žalovaný poukázal na hospodárske zmluvy a ďalšie listinné dôkazy, nachádzajúce sa v súdnom spise, z ktorých vyplýva, že po vydaní kolaudačného rozhodnutia boli nehnuteľnosti odovzdané ako národný majetok do trvalého užívania SÚV Zväzarmu v Bratislave a zostali v správe odovzdávajúcej organizácie - Mestského národného výboru v Lučenci. Rovnako žalovaný uviedol, že Stredisko vrcholového športu nikdy nebolo členom Združenia technických a športových činností SR, ktorý sa stal nástupníckou organizáciou Zväzarmu SR.

15. Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací podľa ustanovenia § 34 CSP prejednal odvolanie v rozsahu danom § 379 CSP, rešpektujúc viazanosť odvolacími dôvodmi podľa § 380 ods. 1 CSP, bez nariadenia pojednávania, pretože nepovažoval za potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie vykonané pred súdom prvej inštancie a nariadenie pojednávania nevyžadoval ani dôležitý verejný záujem (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), pričom dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné, preto rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

16. Predmetom odvolacieho konania je posúdenie správnosti napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorý prvou výrokovou vetou žalobu o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 3.000,- Eur zamietol a druhou výrokovou vetou žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100%. Základnou odvolacou námietkou žalobcu je tvrdenie, že súd prvej inštancie dospel po vykonanom dokazovaní k nesprávnym záverom, keď na strane žalobcu konštatoval nedostatok aktívnej vecnej legitímácie na podanie žaloby, považujúc vlastnícke právo žalobcu k sporným nehnuteľnostiam za nepreukázané.

17. Podľa § 383 CSP, odvolací súd je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie okrem prípadov, ak dokazovanie zopakuje alebo doplní.

18. Podľa § 132 ods. 1 OZ, vlastníctvo veci možno nadobudnúť kúpou, darovacou alebo inou zmluvou, dedením, rozhodnutím štátneho orgánu alebo na základe iných skutočností ustanovených zákonom.

19. Podľa § 451 ods. 1 OZ, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

20. Podľa § 451 ods. 2 OZ, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

21. V preskúmvanej veci odvolací súd nezistil dôvod k tomu, aby zo strany odvolacieho súdu došlo k zopakovaniu alebo doplneniu dokazovania vykonaného pred okresným súdom. V danom prípade preto odvolací súd vychádzal zo skutkového stavu zisteného súdom prvej inštancie, kde bolo nesporné, že predmetné nehnuteľnosti, a to pristávacia, vzletová, rolovacia dráha a odbavovacia plocha, teda spevnené plochy letiska Lučenec - Boľkovce, sú líniové stavby, ktoré sa nezapisujú do katastra nehnuteľností. Tieto boli vybudované na základe Stavebného povolenia č. ÚP2463/80 bývalého Okresného národného výboru, odbor územného plánovania v Lučenci zo dňa 28.10.1980 (č. I. 14) vydaného pre stavebníka - Zväz pre spoluprácu s armádou SÚV Bratislava (Zväzarm), ktorý požiadal dňa 28.10.1980 o vydanie stavebného povolenia na stavbu s názvom „Stredisko vrcholového športu Lučenec - Boľkovce“. Nebolo sporné, že na základe Kolaudačného rozhodnutia č. LÚTP-611/82 Leteckého stavebného úradu federálneho ministerstva dopravy ČSSR so sídlom v Bratislave zo dňa 26.07.1982 (č. I. 15-17), ako aj Hospodárskych zmlúv č. FinMP12/1993 zo dňa 01.03.1993 (č. I. 254 - 267) bola trvalým užívateľom stavby socialistická organizácia - Slovenský ústredný výbor Zväzarmu Bratislava, ktorej právnym nástupcom sa po ukončení jej činnosti stalo Združenie technických a športových činností SR (č. I. 106 - potvrdenie MV SR, č. VVS/1-909/90-72-1 zo dňa 28.04.1993). Rovnako nebolo sporné, že žalovanému bolo Rozhodnutím Leteckého úradu Slovenskej republiky zo dňa 05.03.1999 pod č. 513/LZLÚ/99 vydané povolenie na prevádzkovanie letiska Lučenec - Boľkovce a žalovaný nepoprel, že

ako prevádzkovateľ letiska užíva aj líniové stavby, ktorých vlastníctvo bolo v konaní pred súdom prvej inštancie sporné.

22. Odvolací súd vzhľadom na predmet sporu, ktorým je vydanie bezdôvodného obohatenia, konštatuje, že súd prvej inštancie postupoval správne, keď pri rozhodovaní o nároku žalobcu, uplatnenom v tomto súdnom konaní, prioritne skúmal otázku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, so zameraním sa na vyriešenie spornej prejudiciálnej otázky vlastníckeho práva k uvedeným líniovým stavbám, teda okresný súd správne skúmal, či z hľadiska hmotného práva žalobcovi svedčí právo zodpovedajúce povinnosti žalovaného vydať bezdôvodné obohatenie a či v dôsledku užívania uvedených líniových stavieb žalovaným došlo na strane žalobcu k majetkovej ujme, na úkor ktorého by sa žalovaný takto obohatil.

23. Po preskúmaní veci odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie pri hodnotení aktívnej vecnej legitímácie zistil v dostatočnom rozsahu skutkový stav veci potrebný pre rozhodnutie a vykonané dôkazy vyhodnotil v súlade s ustanovením § 191 ods. 1 CSP. Odvolací súd sa stotožnil s dôvodmi rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorý správne posúdil, že žalobca nepreukázal nadobudnutie vlastníckeho práva k týmto stavbám, a teda žalobcovi, ako nevlastníkovi nemohla vzniknúť majetková ujma titulom bezdôvodného obohatenia užívaním nehnuteľností, ktoré nevlastnil a v tomto spore nie je aktívne vecne legitimovanou osobou. Odvolací súd uvádza, že vlastnícke právo k veciam, teda aj tým, ktoré sa nezapisujú do katastra nehnuteľností, možno s poukazom na § 132 ods. 1 OZ nadobudnúť kúpou, darovacou alebo inou zmluvou, dedením, rozhodnutím štátneho orgánu alebo na základe iných skutočností ustanovených zákonom. Preto odvolací súd zhodne s názorom okresného súdu konštatuje, že žalobca na základe listov Združenia technických športových činností Slovenskej republiky zo dňa 28. 06. 1994 (č. I. 18) a zo dňa 29. 06. 1994 (č. I. 19) vlastnícke právo k líniovým stavbám nadobudnúť nemohol. Žalobcom predložené listy samy o sebe nie sú postačujúce na preukázanie jeho vlastníckeho práva k týmto stavbám a žiadne iné relevantné listinné, ani iné dôkazy preukazujúce titul nadobudnutia vlastníckeho práva k nim žalobca v konaní nenavrhol.

24. Predovšetkým treba uviesť, že súd prvej inštancie správne vyhodnotil, že list zo dňa 28. 06. 1994, označený ako „Zmena názvu majiteľa“, ktorý bol adresovaný Katastrálnemu úradu Banská Bystrica, sa týka len nehnuteľností postavených na parcelách s parc. č. C-KN XXX, č. C-KN XXX a č. C-KN XXX, k. ú. I., obec I.. Odvolací súd po preskúmaní veci zistil, že na predmetných parcelách nie sú sporné líniové stavby postavené, pričom žalovaný zmenu vlastníka nehnuteľností vo vzťahu k týmto parcelám, vykonanú v katastri nehnuteľností v súlade s obsahom tohto listu, v konaní pred súdom prvej inštancie ani nespochyboval.

25. Neobstojí tu tvrdenie žalobcu, že spevnené plochy letiska tak, ako boli uvádzané v kolaudačnom rozhodnutí tvoria súčasť týchto stavieb a žalobca ich nadobudol ako celok. Súčasťou spisového materiálu je aj výpis LV č. XX)k. ú. I., obec I. (č. I. 13) z ktorého vyplýva, že výlučným vlastníkom nehnuteľností postavených na pozemkoch s parc. č. C-KN 815, popis stavby - ubytovňa, parc. č. C-KN XXX, popis stavby - jedáleň a parc. č. C-KN XXX, popis stavby - telovýchovné stredisko, je v súčasnosti LETECKÉ ŠPORTOVÉ CENTRUM, spol. s r.o., so sídlom Letisko - Boľkovce, 984 01 Lučenec, IČO: 31 583 431, obchodná spoločnosť ktorá tieto nehnuteľnosti nadobudla na základe Kúpnej zmluvy uzavretej dňa 03. 09. 1998 medzi predávajúcim - Slovenský národný aeroklub gen. M. R. Štefánika, IČO: 00 677 604 a kupujúcim - LETECKÉ ŠPORTOVÉ CENTRUM, spol. s r.o., IČO: 31 583 431, a ktorej vklad v katastri nehnuteľností bol povolený dňa 09. 09. 1998 pod č. V 2059/98-2 (č. I. 139). Z uvedeného je zrejmé, že žalobca v súčasnosti nie je vlastníkom objektov postavených na pozemkoch parc. č. C-KN V., č. C-KN XXX a č. C-KN XXX a v žiadnej písomnej zmluve, týkajúcej sa prevodu pozemkov, resp. stavebných objektov postavených na parc. č. C-KN XXX, č. C-KN XXX a č. C-KN XXX, ktoré boli ako listinné dôkazy v konaní zabezpečené, sa sporné spevnené plochy ako súčasť predmetu prevodu neuvádzajú.

26. Odvolací súd ďalej uvádza, že žalobcom predložený listinný dôkaz zo dňa 28.06.1994 (č. I. 18) odkazuje na dohodu o prerozdelení majetku uzatvorenú dňa 14. 02. 1991, ktorá bola do konania predložená zo strany žalovaného (č. I. 107). Z obsahu tejto dohody uzavretej medzi Združením technických športových činností SR a Slovenským národným aeroklubom M. R. Štefánika vyplýva len záväzok zmluvných strán vytvoriť podmienky na riadne a včasné prevzatie majetku a za týmto účelom vyzvať základné organizačné články k zabezpečeniu podpisu hospodárskych zmlúv o prevode

vlastníctva majetku, ktorý je v užívaní ZO a bude odovzdaný do jej vlastníctva, ako aj vypracovanie „Protokolu“ o prevode vlastníctva majetku ZO v prípade, ak dôjde k ich rozdeleniu na viac samostatných právnych subjektov. Uvedená dohoda bez ďalších na ňu nadväzujúcich dokumentov nepreukazuje, ktorý konkrétny majetok, nachádzajúci sa v užívaní základných organizácií Zväzarmu, ani do vlastníctva ktorých právnych subjektov, bol prevedený, prípadne akým spôsobom bol rozdelený. List zo dňa 28.06.1994 (č. I. 18) tiež odkazuje na Geometrický plán zo dňa 10.01.1994, pričom v súdnom spise nachádzajúci sa Geometrický plán č. 244-247-001-93 zo dňa 10.01.1994 (č. I. 241-242) zakreslenie parciel, na ktorých sú vybudované líniové stavby neobsahuje. Okresný súd preto správne vyhodnotil, že žalobca na základe tohto listinného dôkazu vlastníctvo k sporným stavbám nadobudnúť nemohol. Odvolací súd dospel k záveru, že bez predloženia zmluvných dokumentov, kde predmetom prevodu by boli aj spevnené plochy letiska a konkrétnym spôsobom popísané líniové stavby, nie je možné konštatovať, že žalobca preukázal svoje vlastnícke právo k týmto stavbám.

27. Pokiaľ ide o ďalší listinný dôkaz predložený žalobcom, a to list Združenia technických športových činností SR zo dňa 29.06.1994 (č. I. 19), odvolací súd zhodne s tvrdením žalovaného konštatuje, že tento je adresovaný žalobcovi, nie katastru nehnuteľností. Nemožno preto súhlasiť s argumentáciou žalobcu, že tento listinný dôkaz bol ako úradný list založený v štátnej inštitúcii pred 26 rokmi, ako to žalobca tvrdí a mohol by mať väčšiu dôkaznú silu, ako list toho istého subjektu zo dňa 13. 07. 2020, ktorý bol v priebehu konania predložený žalovaným. Zároveň je potrebné prisvedčiť žalovanému, že obsah listu zo dňa 29.06.1994 je zmätočný, pričom navyše odvolací súd konštatuje, že z jeho obsahu rovnako nie je možné vyvodit' právny titul nadobudnutia vlastníckeho práva k líniovým stavbám. List sa vo svojom texte zmiňuje o prevzatí stavieb žalobcom, resp. právnym predchodcom žalobcu - Stredisko vrchového športu. V priebehu celého konania však žalobca súdu nepreukázal právnu subjektivitu takto označeného právneho predchodcu. Pod označením „Stredisko vrchového športu“ je v ďalších listinných dôkazoch uvedený názov stavby (napr. Stavebné povolenie č. ÚP2463/80 bývalého Okresného národného výboru, odbor územného plánovania v Lučenci zo dňa 28.10.1980, Kolaudačného rozhodnutia č. LÚTP-611/82 Leteckého stavebného úradu federálneho ministerstva dopravy ČSSR so sídlom v Bratislave zo dňa 26.07.1982). Pokiaľ mal žalobca za to, že Stredisko vrcholového športu je jeho právnym predchodcom, mal súdu preukázať, že išlo o právnickú osobu, majúcu práva a povinnosť, t.j. právnu subjektivitu a rovnako preukázať aj právny titul, na základe ktorého žalobca nadobudol postavenia právneho nástupcu k tomuto subjektu.

28. Vzhľadom na uvedené nepreukázanie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam zo strany žalobcu odvolací súd dospel k záveru, že žalobca v konaní nepreukázal ani svoju aktívnu vecnú legitímáciu tak, ako to správne konštatoval aj okresný súd.

29. Pokiaľ ide o otázku pasívnej vecnej legitímácie na strane žalovaného, odvolací súd poukazuje na uznesenie okresného súdu, vyhlásené na pojednávaní konanom dňa 03.02.2020, ktorým súd prvej inštancie pripustil zmenu žaloby spočívajúcu v doplnení skutkových tvrdení žalobcu s tým, že si žalobca uplatňuje právo aj titulom užívania jeho majetku za obdobie troch rokov od podania žaloby spätne. Odvolací súd sa preto nestotožnil s odôvodnením okresného súdu, ktorý sa pri hodnotení pasívnej vecnej legitímácie žalovaného zameral na nájomný vzťah žalovaného a Slovenskej šprintárskej asociácie a v tomto kontexte na získanie finančného príjmu z nájmu žalovaným, nakoľko v konaní nebolo sporné, že žalovaný ako prevádzkovateľ letiska nesporne užíval predmetné nehnuteľnosti aj v období mimo konania organizovaného podujatia a žalovaný už len ich samotným užívaním bez poskytnutia adekvátnej protihodnoty vlastníčkovi získaval určité majetkové prospechy.

30. Vzhľadom na to, že už samotné nepreukázanie aktívnej vecnej legitímácie žalobcu bolo dôvodom postačujúcim na to, aby súd prvej inštancie žalobu žalobcu zamietol, odvolací súd (odhliadnuc od nesprávneho hodnotenia pasívnej vecnej legitímácie súdom prvej inštancie), poukazujúc na správne závery okresného súdu týkajúce sa predbežnej otázky vlastníctva nehnuteľností v tomto spore, dospel po preskúmaní veci k záveru, že súd prvej inštancie správne aplikoval platnú právnu úpravu a v tomto smere podrobne svoje rozhodnutie odôvodnil. Odvolací súd uvádza, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je dostatočné, logické, presvedčivé a právne správne.

31. Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP, ako vecne správny potvrdil.

32. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP v nadväznosti na ustanovenie § 262 ods. 1 CSP a žalobcovi, ktorý mal v odvolacom konaní plný úspech a ktorému vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania v zmysle ustanovenia § 255 ods. 1 CSP, priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie podľa § 262 ods. 2 CSP.

33. Rozhodnutie bolo jednohlasne schválené členmi odvolacieho senátu.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).